

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

Sfântul Proroc Ilie

Cristesti1.mmb.ro

taranudanielkonstantin@gmail.com

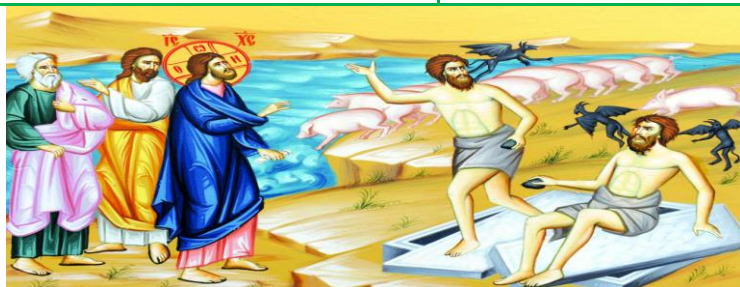
facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

12 IULIE 2020

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 19† ANUL II

DUMINICA A CINCEA DUPĂ CINCIZECIME

Matei VIII, 28-34; 9,1 Gadarenii au văzut străina minune săvârșită de Domnul prin izgonirea legiunii de demoni și, totuși, au ieșit - toată cetatea - și L-au rugat pe Domnul “să plece din hotarele lor”. Nu se vede să se fi purtat față de El cu dușmănie, dar nici de credință n-au dat dovadă. I-a cuprins o frică nelămurită, care-i făcea să dorească doar atât: “Pleacă unde știi, doar lasă-ne în pace”. Acesta este chipul oamenilor care trăiesc liniștiți în avutul lor. În jurul lor, lucrurile s-au rânduieșit nu prea rău; ei s-au obișnuit cu această rânduială; nu au nici gând, nici trebuință s-o schimbe, ori s-o înlocuiască și se tem să facă vreun pas nou. Simțind totuși că dacă va veni poruncă de sus, frica de Dumnezeu și conștiința îi vor sili să lepede cele vechi și să primească cele noi, ei fug din răspuțeri de astfel de prilejuri, așa încât, luând ca îndreptățire neștiința, să poată viețui liniștiți cu vechile lor obiceiuri. Așa sunt cei care se tem să citească Evanghelia și cărțile Sfinților Părinți, precum și să poarte convorbiri duhovnicești, de frică să nu-și zgândăre conștiința, care dacă se va trezi, va începe să-i silească a lepăda unele și a primi altele. (Sfântul Teofan Zăvorățul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an, Sophia 1999, Buc., p. 114*).

Icoana Maicii Domnului *Prodromița* (adică *Înaintemergătoarea*) este o **icoană făcătoare de minuni “nefăcută de mână omenească”**, din tezaurul Schitului românesc *Sfântul Ioan Botezătorul – Prodromu* de la Sfântul Munte Athos, supranumit *Grădina Maicii Domnului*. Este cea mai importantă icoană a comunității românești de la Muntele Athos, pentru că sunt puține icoane *nefăcute de mână omenească* în toată lumea ortodoxă. Istoria acestei icoane începe în anul 1863, în timpul lucrărilor de construire ale Schitului *Prodromu* de la Muntele Athos, când cuvioșii ctitori Nifon și Nectarie căutau un iconar care să zugrăvească pe lemn o icoană a Maicii Domnului cu totul deosebită, așa cum aveau toate mănăstirile de la Sfântul Munte. În plus, ei cereau condiții stricte pentru cel care se va angaja la executarea lucrării, precum curăția trupească și sufletească, spovedania la duhovnic, post și rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu pe toată durata →

lucrării. Cu ajutorul lui Dumnezeu, cuvioșii Nifon și Nectarie îl găsesc pe iconarul Iordache Nicolau din Iași, om bătrân și credincios, care se supune cu evlavie rânduielilor celor doi călugări și, în anul 1863, se apucă de lucru. Iconarul a început lucrarea la Mănăstirea *Bucium* din Iași, care era pe atunci metoc al Schitului *Prodromu*, iar în câțiva timp a terminat de pictat veșmintele și celelalte părți ale icoanei, lăsând ca Sfintele Fețe (cea a Maicii Domnului și cea a Pruncului Iisus), să le picteze la sfârșit, după cum este tehnica picturii tradiționale de icoane. După ce a terminat de zugrăvit cum s-a priceput mai bine veșmintele și fondul icoanei, a început a lucra la Sfintele Fețe silindu-se cu toată priceperea, însă în mod inexplicabil sfintele fețe ale Fecioarei Maria și Pruncului Iisus din brațele ei nu puteau fi zugrăvite, iar icoana a rămas nedesăvârșită. Deși era un pictor cu experiență, speriat și mâhnit că poate și-a uitat meșteșugul, bătrânul iconar a acoperit icoana, a încuiat atelierul și a amânat lucrul pentru a doua zi. În dimineața următoare însă, a descoperit icoana desăvârșită pictată, cu fețele luminoase și pline de dumnezeiesc har, fără să înțeleagă însă cum se petrecuse această minune. Înfricoșat de aceste întâmplări el a lăsat și o mărturie scrisă, care se găsește la Schitul *Prodromu*, un document datat 29 iunie 1863, care reprezintă mărturia iconarului Nicolau Iordache și iscălită cu propria sa mână: “*Eu, Iordache Nicolau, zugrav din târgul Iașilor, am zugrăvit această sfântă icoană a Maicii Domnului cu însăși mâna mea, la care a venit o minune: după ce am isprăvit veșmintele, după meșteșugul zugrăvirii mele, m-am apucat să lucrez fețele Maicii Domnului și a lui Iisus Hristos. Privind eu la chipuri, cu totul a ieșit din potrivă, pentru care foarte mult m-am mâhnit, socotind că mi-am uitat meșteșugul. A doua zi, după ce m-am sculat, am făcut trei metanii înaintea Maicii Domnului, rugându-mă să-mi lumineze mintea, să pot isprăvi sfânta ei icoana. Când m-am dus să mă apuc de lucru, am aflat chipurile drese desăvârșit, precum se vede...*”. Dimensiunile icoanei sunt de 100 / 70 cm. Chipul Maicii Domnului și al Pruncului Iisus au culoarea galbenă, nuanța de galben a grâului. Există mărturii că Sfintele Fețe se schimbă, uneori întunecându-se, alteori luminându-se. O altă caracteristică este aceea că icoana, cercetată la microscop, *nu prezintă urme de pensulă*, acest lucru întărind credința că Sfintele Fețe au fost pictate miraculos de mână nepământească. Se spune că portretele zugrăvite pe icoană sunt identice cu portretele reale ale Fecioarei și Pruncului Iisus așa cum au fost consemnate de martorii oculari contemporani. *bin*. De-a lungul vremii au fost făcute câteva copii, dintre care unele au rămas în Sfântul Munte, iar altele au fost trimise în România, toate fiind făcătoare de minuni. (Arhim. Paisie Teodorescu, Vicar patriarhal). (basilica.ro/istoria-icoanei-maicii-domnului-prodromita-de-la-sfantul-munte-

Oriunde s-ar afla pe pământ, creștinul ortodox care participă cu căință adevărată și cu frică de Dumnezeu, cu credință fierbinte și iubire lucrătoare, adică cu vrednicie, la Marea Taină a Dumnezeieștii Euharistii, se bucură de darul nemarginit al transfigurării dumnezeiești întrucât se împărtășește, “cu Trupul și Sângele lui Hristos spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”. Și atunci:

O, copleșire a Dumnezeiescului Har!

O, plinire a dumnezeiestii iubiri!

O, praznic ceresc stralucit!

O, bețe duhovnicească și bucurie dumnezeiască!

O, cunună de heruvimi pentru suflet!

În fine, minune mare; să se amestece firea noastră, cazută și stricacioasă, cu cea a Dumnezeu-Omului Iisus Hristos, trupul nostru netrebnic cu Preasfântul Trup al Lui, sângele nostru păcătos cu Preacuratul lui Sânge și mintea noastră întunecoasă cu Mintea nemarginită a Dumnezeirii celei în Trei Sori.

Ce măretie este Dumnezeiasca Liturghie! Cât de mult cinstește Dumnezeu pe om! Vine împreună cu cetele îngerești la fiecare Dumnezeiască Liturghie și-l hrănește pe om cu Preasfântul Său Trup și Sânge! Dumnezeu ne-a dăruit totul! Ce lucru trupesc sau duhovnicesc, stricăcios sau nestricăcios ne lipsește? Nici unul! Dacă ne dăruiește zilnic îndumnezeitorul Său Trup și Sânge, ce poate fi superior acestora? Sigur că nimic! În ce taine l-a învrednicit Dumnezeu pe omul pământesc să slujească! O, iubire cerească, neprețuită! O picătură de iubire dumnezeiască este mai mult decât toată iubirea de pe pământ, trupească și lumească! În fiecare Dumnezeiască Liturghie este actualizată pătimirea pe Cruce și Învierea cea aducătoare de viață a Domnului nostru Iisus Hristos, dulcea noastră izbăvire, lumina sufletelor noastre întunecate, prin care este curățit orice suflet păcătos. Cât de mare este iubirea lui Hristos pentru noi! A luat firea noastră omenească și S-a răstignit pe Cruce dăruindu-ne libertatea și iertarea datoriilor față de Tatăl Ceresc, și ca un frate preaiubit ne învrednicește de împreună-moștenirea bogăției nesfârșite a Tatălui Său Ceresc. O! Cât de necesar este și cât de datori suntem să venim cu orice preț la această cină cerească, care ne este oferită de Taina mai presus de fire a Sfintei Mese! Cu frică și cu evlavie să stăm în biserică, deoarece Hristos cu sfinții Îngeri sunt și Ei de față în chip nevăzut. Pe cei care sunt atenți și evlavioși îi umple de har și de binecuvantare. Pe cei neatenți îi osândește ca nevrednici. Îngerii slujesc iar credincioșii vin să mănânce și să bea Trupul și Sângele lui Hristos,-“Trupul lui Hristos primiti și din izvorul cel fără de moarte gustați”!- pentru ca astfel să traiască în Hristos și să nu moară în păcat. Să participăm la Jertfa Mielului Înjunghiat cât mai des posibil, cu dezlegare, deoarece Dumnezeiasca Împărtășanie este cel mai bun ajutor pentru cel care luptă împotriva păcatului.(N.Cabasila, continuare în nr. viitor).

Și zise fratele: Bine ai spus, Părinte, dar rogu-te să-mi spui și cum vestejește înfrânarea pofta? Și bătrânul răspunse: Întrucât te face să te reții de la toate care nu împlinesc o trebuință, ci aduc o

plăcere: Și te îndeamnă să nu te împărtășești de nimic decât de cele trebuincioase vieții, nici să urmărești cele dulci, ci cele de folos, Și să măsoari cu trebuința mâncările și băuturile: de asemenea întrucât te îndeamnă să nu lași trupului must de prisos, ci să întreții numai viața trupului și să-l păzești netulburat de pornirea spre împreunare. Astfel vestejește înfrânarea pofta. Căci plăcerea și saturarea de mâncări și băuturi încâlzește stomacul și aprinde dorința spre pofta de rușine, împingând întreg animalul spre amestecare nelegiuită. Acesta nu mai este atunci decât ochi nerușinați, mâna desfrânată, limbă vorbitoare de lucruri care desfată auzul, ureche care primește cuvinte deșarte, minte disprețuitoare de Dumnezeu și suflet care desfrânează cu înțelegerea și stârnește trupul spre fapta neîngăduită.

TEXTE DIN SFÎNTA SCRIPTURĂ, DESPRE VISURI, VEDENII, PROFEȚI MINCINOȘI ȘI AMAGIRE

“De se va ridica în mijlocul tău proroc sau văzător de visuri și va face înaintea ta semne și minune și se va împlini semnul sau minunea aceea, de care ți-a grăit el, și-ți va zice atunci: «Să mergem după alți dumnezei, pe care tu nu-i știi și să le slujim acelora», să nu ascuți cuvintele proorocului acela sau ale celui văzător de visuri, că prin aceasta va ispitește Domnul Dumnezeul vostru, ca să afle de iubiți pe Domnul Dumnezeul vostru din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.... iar pe prorocul acela sau pe văzătorul acela de visuri să-l dați morții, pentru că v-a sfătuit să vă abateți de la Domnul Dumnezeul vostru...”. (Deuteronom 13,1-5).

“Pentru că așa zice Domnul Savaot, Dumnezeul lui Israel: Să nu vă lăsați amăgiți de proorocii voștri și de ghicitorii voștri care sunt în mijlocul vostru, și să nu ascultați visele voastre, pe care le veți visa, Căci vă proorocesc minciună și Eu nu i-am trimis, zice Domnul!” (Ieremia 29,8-9)

“Ca și cel care se prinde de umbră și aleargă după vânt, așa este și cel ce crede visurilor”.

“De nu vor fi trimise de la Cel Preaînalt, ca să te cerceteze, să nu dai inima ta spre ele. Că pe mulți i-au înșelat visurile și au căzut cei care au nădărdit în ele”.

“Visurile vin din multe griji, iar glasul celui nebun din mulțimea de vorbe”. (Ecclesiast 5,2).
(Pateric despre visuri și vedenii. p. 25-28).